

Η Αγγλική Λέξη Buoy Προέρχεται από την Ομηρική Λέξη Βούς

Έρευνα:
Δημήτρης Συμεωνίδης JP
Δημοσιογράφος/
Ανταποκριτή
Ε.Σ.Ε.Μ.Ε. (Ένωση
Συντακτών Ευρωπαϊκών
Μέσων Ενημέρωσης)

Μέρος Β'

Επίσης θέλω να αναφέρω ότι οι αρχαίοι Έλληνες χρησιμοποιούσαν ως μουσικό όργανο τον άσκαυλο

Άσκαυλος

Ο άσκαυλος έχει εισαχθεί από την Ασία κατά τον πρώτο έως τον δεύτερο αιώνα μ.Χ., είναι η ελληνική γκάιντα και έχει δύο παραλλαγές: την τσαμπούνα (στα νησιά) και τη γκάιντα (στη Μακεδονία και τη Θράκη). Διαθέτει τρία μέρη: τον ασκό (από δέρμα κατσίκας), το επιστόμιο και μια συσκευή για την παραγωγή ήχου. Είναι φιλοτεχνημένο από τον ίδιο τον μουσικό και τα δύο είδη διαφέρουν κυρίως στη συσκευή που παράγει τον ήχο. Η Γκάιντα διαφέρει λόγω του πρόσθετου (τρίτου) σωλήνα του που χρησιμοποιείται ως drone μπάσου. Η τσαμπούνα παίζεται με τον ασκό στηριγμένο κάτω από την αριστερή μασχάλη του μουσικού. Ο ήχος της τσαμπούνας είναι οξύς και δυνατός, γι' αυτό είναι ιδανικός για υπαίθριες παραστάσεις όπως χορός και τραγούδι σε γάμους, βαπτίσεις και φεστιβάλ. Σε ορισμένα νησιά συνοδεύει χριστουγεννιάτικα κάλαντα. (Ανωγιανάκης, 1991)

Ασκομαντούρα

Η ασκομαντούρα είναι απόγονος του άσκαυλου, ενός αρχαιότατου πνευστού μουσικού οργάνου για το οποίο υπάρχει αναφορά στη «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη. Ο μεγαλύτερος κωμικός ποιητής της αρχαίας Ελλάδας συγκρίνει μάλιστα τον ήχο που βγάζει ο άσκαυλος, όργανο-σύμβολο της ιερής μέθεξης, με αυτόν που κάνουν οι μέλισσες.

Η λέξη ασκομαντούρα είναι σύνθετη και αποτελείται από τα συνθετικά ασκός (σάκος ή σακίδιο) και μαντούρα που είναι ο μονός καλαμένιος αυλός με γλωσσίδι που σε άλλα νησιά ονομάζεται μονοτσάμπουνο. Στην Κρήτη τη λέμε και ασκομπαντούρα και η εκφορά -μ- ή -μπ- είναι θέμα του τοπικού ιδιώματος κάθε περιοχής

Το όργανο, στην Κρήτη, φαίνεται πως ήταν πολύ διαδεδομένο μέχρι και τις αρχές του 20ου αιώνα. Χαρακτηριζόταν ως μουσικό ποιμενικό όργανο καθώς η χρήση του ήταν ευρύτατα διαδεδομένη στην Κρητική ύπαιθρο. Η σταδιακή παρακμή της φαίνεται πως ξεκίνησε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Για τους λόγους που οδήγησαν στο σταδιακό αφανισμό της ασκομαντούρας από τα μουσικά δρώμενα της Κρήτης υπάρχουν πολλές απόψεις.

Στο μοναστήρι του Αγίου Φαναρίου στο Βαλσαμόνερο Ηρακλείου (κρήτης) απεικονίζεται σε μια τοιχογραφία, που φέρεται ζωγραφισμένη μεταξύ των ετών 1400-1431, ο Άγιος Φανούριος να παίζει ασκομαντούρα (βιβλίο Σταύρου Καρακάση: Ελληνικά Μουσικά Όργανα σελ 79)

Suda, Lexicon

Alphabetic letter alpha, entry 4177, line 2

ο άσκος θερμαινόμενος χαννοῦται καὶ φουσώμενος ἐξογκοῦται, ἐν δὲ τῇ πάχνη σκληρύνεται καὶ πήγνυται.

Suda, Lexicon

Alphabetic letter alpha iota, entry 34, line 1

καὶ <Αἴγειος ἀσκός.

Etymologicum Magnum, Etymologicum magnum

Kallierges page 155, line 3

<Ἄσκος>: Ἐκ τοῦ σχίζω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α·

ἢ παρὰ τὸ σχῶ, σχήσω, ἀσχός, καὶ ἀσκός, ὁ ἄβλα-

βῆς καὶ ὑγιῆς καὶ μὴ ἐσχισμένος.

Η Αγγλική Ετυμολογία της Λέξης Buoy On Line Etymology Dictionary

buoy (n.)
«float fixed in a place to indicate the position of objects underwater or to mark a channel,» late 13c., boie, probably from Old French buie or Middle Dutch boeye, both of which likely are from Proto-Germanic *baukna- «beacon, signal» (see beacon). OED and Century Dictionary, however, suggest it is from Middle Dutch boeie or Old French boie «fetter, chain» (see boy), «because of its being fettered to a spot.»

buoy (v.)

1590s, «to mark with a buoy,» from buoy (n.). The meaning «keep something from sinking, keep afloat» is from 1650s, probably from the noun in the extended sense of «buoyant object thrown from a vessel to assist someone in the water stay afloat.» It is attested earlier (1640s) in the figurative sense (of hopes, spirits, etc.). Related: Buoyed; buoying. Entries linking to buoy

beacon (n.)

Middle English beken, from Old English beacen «sign, portent, lighthouse,» from West Germanic *baukna «beacon, signal» (source also of Old Frisian baken, Old Saxon bokan, Old High German bouhhan); according to Watkins it is probably from Proto-Germanic *baukna- «beacon, signal,»

from suffixed form of PIE root *bha- (1) «to shine.» The figurative use is attested from c. 1600.

boy (n.)

mid-13c., boie «servant, commoner, knave» (generally young and male); c. 1300, «rascal, ruffian, knave; urchin,» mid-14c. as «male child before puberty» (possibly extended from the «urchin» sense). A word of unknown origin. Possibly from Old French embuie «one fettered,» from Vulgar Latin *imboiare, from Latin boia «leg iron, yoke, leather collar,» from Greek boeiai dorai «ox hides.» (Words for «boy» double as «servant, attendant» across the Indo-European map — compare Italian ragazzo, French garçon, Greek pais, Middle English knave, Old Church Slavonic otroku — and often it is difficult to say which meaning came first.)

But it also appears to be identical with East Frisian boi «young gentleman,» and perhaps with Dutch boef «knave,» from Middle Dutch boeve, perhaps from Middle Low German buobe. This suggests a gradational relationship to babe. Another conjecture:

In Old English, only the proper name Boia has been recorded. ME boi meant 'churl, servant' and (rarely) 'devil.' In texts, the meaning 'male child' does not antedate 1400. ModE boy looks like a semantic blend of an onomatopoeic word for an evil spirit (*boi) and a baby word for 'brother' (*bo). [Lieberman]

Used slightly of young men in Middle English, also in familiar or contemptuous use of criminal toughs or men in the armed services. In some local uses «a man,» without reference to age (OED lists «in Cornwall, in Ireland, in the far West of the U.S.»). The meaning «male negro slave or Asian personal servant of any age» attested from c. 1600.

Extended form boyo is attested from 1870. Emphatic exclamation oh, boy is attested by 1917. Boy-meets-girl «typical of a conventional romance» is from 1945; the phrase itself is from 1934 as a dramatic formula. Boy-crazy «eager to associate with males» is from 1923

Πηγές

Σταύρου Καρακάση: Ελληνικά Μουσικά Όργανα. Δίφρος, Αθήνα 1970
Σόλων Μιχαηλίδης: Εγκυκλοπαίδεια της Αρχαίας Ελληνικής Μουσικής. ΜΙΕΤ Αθήνα, 1989

Μέγα Ετυμολογικό Λεξικό

Λεξικό ΣΟΥ(Ι)ΔΑ

en.wiktionary.org

On Line Etymology Dictionary

blackstockleather.com/ancient-

leather-7-unusual-ways-our-

ancestors-used-leather

Cretans.gr

Aerakis.net

Η ασκομαντούρα είναι απόγονος του άσκαυλου, ενός αρχαιότατου πνευστού μουσικού οργάνου για το οποίο υπάρχει αναφορά στη «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη.